

Sygn. akt II Ka 212/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Krystyna Świącicka (spr.)
Sędziowie:	SSO Jerzy Kozaczuk SSO Dariusz Półtorak
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Luby Filoc

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2015 r.

sprawy **skazanego M. D.**

o wyrok łączny

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 20 lutego 2015 r. sygn. akt II K 25/15

uchyla wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. W. w S. kwotę 147,60 zł (w tym 27,60 zł podatku VAT) tytułem sprawowanej z urzędu obrony skazanego M. D. w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt II Ka 212/15

UZASADNIENIE

Skazany M. D. wystąpił z wnioskiem o wydanie wyroku łącznego obejmującego skazania w sprawach II K 84/14 i II K 266/09.

Sąd Rejonowy w Siedlcach prawidłowo ustalił, iż w realnym zbiegu pozostają czyny objęte wyrokami wydanymi w sprawach II K 84/14 i II K 47/14, natomiast w zbiegu tym nie pozostaje czyn objęty wyrokiem w sprawie II K 266/09, wydanym przed popełnieniem przez skazanego czynów objętych wcześniej wskazanymi wyrokami. Sąd orzekający stwierdził, że skoro w sprawie II K 47/14 została orzeczona kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania, a w sprawie II K 84/14 kara pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia, a nie zaszyły żadne przesłanki do tego, aby orzec karę łączną z warunkowym zawieszeniem wykonania i niezasadne byłoby orzeczenie kary łącznej bez warunkowego zawieszenia – wyrokiem z dnia 20 lutego 2015 roku na podstawie art. 572 kpk postępowanie w sprawie umorzył.

Apelację od wyroku wniósł prokurator, który zaskarżył wyrok w całości i na podstawie art. 427 §2 kpk oraz art. 438 pkt 2 kpk wyrokowi zarzucił obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 569 § 1 kpk poprzez jego błędną wykładnię, polegającą na wyrażeniu błędnego poglądu prawnego, iż nie zachodzą przesłanki do objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych w sprawach II K 84/14 oraz II K 47/14 Sądu Rejonowego w Siedlcach przy prawidłowo ustalonym stanie faktycznym o pozostawaniu czynów objętych tymi wyrokami w zbiegu realnym, co w efekcie doprowadziło do błędnego niezastosowania art. 85 kk i umorzenia postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego na zasadzie art. 572 kpk przy przyjęciu braku podstaw do orzeczenia kary łącznej.

Stawiając powyższy zarzut prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania.

Podniesiony w apelacji zarzut i zawarty w niej wniosek uznać należy za uzasadnione.

W całości należy podzielić przytoczoną w apelacji argumentację. Niewątpliwie z treści art. 85 kk wynika, że o ile zachodzą przesłanki formalne do orzeczenia kary łącznej, to sąd taką karę orzeka.

Natomiast z treści art. 89 § 1 kk wynika, że w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia i z warunkowym zawieszeniem kary sąd może w wyroku łącznym warunkowo zawiesić wykonanie łącznej kary pozbawienia wolności, a zatem może też orzec karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia. Przytoczone przez Sąd Rejonowy orzeczenia Sądu Najwyższego odnoszą się do stanu prawnego sprzed wejścia w życie zmiany art. 89 § 1 kk wprowadzonej Ustawą z dnia 5 listopada 2009 r. o zmianie Ustawy – Kodeks karny, Ustawy Kodeks postępowania karnego, Ustawy Kodeks karny wykonawczy, Ustawy – Kodeks Karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 206 poz. 1589 ze zm.). Na gruncie przepisów obowiązujących przed wejściem tej zmiany w życie obowiązywał zakaz orzekania kary bezwzględnej pozbawienia wolności, jako kary łącznej w sytuacji, gdy obok kary pozbawienia wolności bezwzględnej, podlegała łączeniu kara pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono. Po zmianie przypisu art. 89 § 1 kk w takiej sytuacji istnieje podstawa do orzeczenia kary pozbawienia wolności bez warunkowego jej zawieszenia.

Jak stwierdził Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 28.11.2013r. I KZP 13/13 „W wyniku wprowadzonych zmian z dniem 8 czerwca 2010r. art. 85 kk w zw. z art. 89 § 1 i § 1a kk wynika norma kompetencyjna wskazująca na konieczność wymierzenia w wyroku łącznym kary łącznej, gdy połączeniu podlegają odpowiednio kary rodzajowe niezależnie od zastosowania warunkowego zawieszenia ich wykonania, przy jednoczesnym wskazaniu na możliwość warunkowego zawieszenia kary łącznej”. Z uchwały tej wynika, iż po wprowadzeniu zmiany przepisów powstała konieczność każdorazowego orzekania kary łącznej przy spełnieniu warunków wskazanych w art. 85 kk, niezależnie od zastosowanego środka probacyjnego co do którejkolwiek z kar orzeczonych za pozostające w zbiegu realnym przestępstwa”.

Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż Sąd Rejonowy błędnie umorzył postępowanie w sytuacji, gdy spełnione zostały warunki do wydania wyroku łącznego. Spowodować to musiało uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Z wyżej przytoczonych względów orzeczono, jak w wyroku.